

Nasz znak: RFN.P.3100.1.2014

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Burmistrz Lipian działając na podstawie art. 14c § 1–3, 14d i art. 14j § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia 01.09.2014 roku (data wpływu do tut. organu w dniu 08.09.2014 roku)

postanawia:

– wyrazić pozytywną ocenę stanowiska wnioskodawcy odnośnie stosowania art. 7 ust. 1 pkt 14 ustawy a dnia 12 stycznia 1991 o podatkach i opłatach lokalnych.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 14c § 2 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 z późn. zm.) – interpretacja indywidualna zawiera ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. W razie negatywnej oceny stanowiska wnioskodawcy interpretacja indywidualna zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym. Interpretacja indywidualna zawiera pouczenie o prawie wniesienia skargi do sądu administracyjnego.

Wnioskiem z dnia 01.09.2014 roku (data wpływu do tut. organu w dniu 08.09.2014 roku), następnie uzupełnionym w dniu 25.09.2014 r. zwrócono się o zajęcie stanowiska w sprawie zastosowania zwolnienia w podatku od nieruchomości w zakresie działalności organizacji pożytku publicznego. Strona wskazała, iż zainteresowana byłaby wydzierżawieniem nieruchomości znajdującej się na terenie Lipian w celu prowadzenia statutowej działalności „ „, która to posiada status Organizacji Pożytku Publicznej. Zaznaczono również, iż przedmiotowa działalność miałaby charakter nieodpłatny. We wniosku wskazano, iż działalność byłaby prowadzona zarówno w budynku jak i na terenie do niego przyległym. W związku z przytoczonym zdarzeniem przyszłym postawiono pytanie czy wydzierżawiona przez „ „ nieruchomość podlegałaby zwolnieniu w podatku od nieruchomości.

W wyniku dokonanej wnikliwej analizy wniosku oraz przedstawionego zdarzenia przyszłego tut. organ podatkowy postanowił zająć następujące stanowisko w sprawie. Zwolnienie z art. 7 ust. 1 pkt 14 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 95, poz. 613 ze zm.) ma charakter przedmiotowy. Zwolnione z podatku są określone nieruchomości lub ich części, jeśli są zajęte przez wskazany podmiot na oznaczone cele. Skutkuje to tym, że zwolnienie będzie obejmowało także nieruchomości niebędące własnością organizacji pożytku publicznego, a jedynie przez nie zajmowane (dzierżawione, wynajmowane).

Ze zwolnienia mogą korzystać jedynie nieruchomości zajęte na prowadzenie nieodpłatnej działalności pożytku publicznego. Przez zajęcie należy rozumieć faktyczne wykorzystywanie

nieruchomości (gruntu, budynku, lokalu) do wykonywania czynności składających się na tę działalność. Jeżeli chodzi np. o lokale stanowiące odrębne nieruchomości, to aby można było stwierdzić, że są one zajęte na prowadzenie nieodpłatnej działalności pożytku publicznego, muszą one służyć prowadzeniu tej działalności z wyłączeniem innych funkcji, czyli nie mogą być one zajęte zarówno na działalność odpłatną jak i nieodpłatną. W sytuacji, gdy w budynku wyodrębni się pomieszczenia zajmowane wyłącznie na działalność nieodpłatną oraz na działalność odpłatną problem z zastosowaniem zwolnienia nie wystąpi. Przepis art. 7 ust. 1 pkt 14 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych. zezwala na objęcie zwolnieniem części nieruchomości, a zatem te pomieszczenia, które są zajęte na działalność nieodpłatną, będą od podatku zwolnione.

Mając na uwadze powyższe – postanowiono jak w osnowie niniejszej interpretacji.

POUCZENIE

Na niniejszą interpretację przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Zgodnie z art. 52 ust. 3 ustawy z dnia 20 września 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.), jeżeli ustawa nie przewiduje środków zaskarżenia w sprawie będącej przedmiotem skargi, skargę można wnieść po uprzednim wezwaniu na piśmie właściwego organu – w terminie czternastu dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł dowiedzieć o wydaniu aktu lub podjęciu innych czynności – do usunięcia naruszenia prawa.

Skargę można wnieść za pośrednictwem organu, który wydał zaskarżone rozstrzygnięcie. Skargę wnosi się w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia wezwania o usunięcie naruszenia prawa (art. 53 § 2 oraz art. 54 § 1 ustawy PPSA). Zgodnie z art. 57 ustawy PPSA skarga powinna czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym.

Burmistrz
inż. Krzysztof Ireneusz Boguszewski

Otrzymują:

1. Adresat
2. A/a